

Úrslit í ljóðasamkeppni grunnskólanema, Ljóðaflóð 2020

Menntamálastofnun, í samstarfi við KrakkaRúv, efndi til ljóðasamkeppni grunnskóla í tilefni af degi íslenskrar tungu. Þetta árið var ljóðformið frjálst bæði hvað varðar form og innihald. Það er sönn ánægja að tilkynna að Unnsteinn Sturluson var hlutskarpastur á unglíngastigi með ljóðið *Ljósið mun sýna þér sannleikann*. Stórkostlegur árangur hjá Unnsteini. Þetta er annað árið í röð sem Grunnskóli Fjallabyggðar á vinningshafa í keppninni.

Hér má sjá vinningshafann og verðlaunaljóðið:

Ljósið mun sýna þér sannleikann

Ég sá ljósið koma

á himininn,

það sýndi mér sannleikann.

Að við löbbum

en förum ekki neitt.

Að við borðum

en samt er ekkert nóg.

Að við gefum

en ekkert er þar.

Að við elskum

eitthvað sem er ekki til.

Því lífið heldur áfram

þótt þú og ég förum,

því lífið heldur áfram

þó ekkert sé þar.

Unnsteinn Sturluson, verðlaunahafi á unglingsstigi

Á heimasíðu Menntamálastofnunar mátti einnig finna ljóð sem voru á meðal þeirra bestu á unglingsstigi og þar átti Grunnskóli Fjallabyggðar fleiri fulltrúa:

Strákur með bleikar neglur

Er ég stelpa?

Fólk segir að ég hagi mér eins og stelpa,
mér finnst það ekki.

Strákarnir í bekknum mínum
vilja ekki vera með mér
vegna þess að ég vil ekki fara í fótbolta með þeim,
þannig ég verð með stelpunum.
Þær naglalökkuðu sig,
mig langaði að prófa,
þær sögðu já og ég var mjög fallegur,
það sögðu þær allavega.
Ég fór heim og sýndi mömmu,
hún gretti sig en sagði að ég væri flottur.
Ég spurði hvað væri að,
hún sagði: „Fólki finnst skrítið að strákar séu með stelpudót á sér.”
... Af hverju?
Af hverju er það skrítið að mig langi að vera með bleikar neglur?
Ég er ekki stelpa,
ég veit ég er strákur,
strákur með bleikar neglur.

Kolbrún Kara, 9. bekk Grunnskóla Fjallabyggðar

Kveðja til látins ástvinar

Þú breyttir mér í betri manneskju,
þú lést mig hlæja þegar ég var við það að gráta.
Þú lést mig finna fyrir einhverju
eftir að hafa verið dofin í langan tíma.
Þú varst ástæðan af hverju ég vildi halda áfram
þegar ég var að gefast upp.
Ef ég gæti
myndi ég fara aftur í tímann

og passa upp á þig þessa einu nótt.
Ég vildi bara að ég gæti fengið að tala við þig einu sinni í viðbót.
Ég elska þig mest í öllum alheiminum.

Martyna 10. bekk Grunnskóla Fjallabyggðar

Næturfrost

Er sólin fer niður síðar um daginn,
sekkur rökkrið djúpt um kvöldmatarleyti.
Nóttin er löng, nístir kuldi um bæinn,
nálgast þó birtan sem eldsneyti.

Helena Reykjalin, 10. bekk Grunnskóla Fjallabyggðar

Í gleði er sorg

Það eru allir hjá mér,
það segja þau öll
en ef það er rétt
af hverju er ég einn?
Mér líður ekki vel
samt er ekkert að mér.
Þau segja að húsið sé fullt af gleði
en ef þetta er gleði
þá langar mig ekki í það.

Unnsteinn, 10. bekk Grunnskóla Fjallabyggðar

Gleymdar og yfirgefnar

Ég gekk inn í fjörðinn.
Fagurt veður,
sólin skein
og það glampaði á lækinn
sem rann við hliðina á mér.
Ég andaði að mér
ferska loftinu,
fann friðinn um mig alla.
Ég kom auga á rústir
innar í firðinum,
sólin skein á þær.
Mosavaxnir steyptir veggir,
ég stóð og starði á staðinn
sem fólkið hafði einu sinni munað eftir.

Þórný Harpa, 9. bekk Grunnskóla Fjallabyggðar

Eitthvað er eitthvað

vatn er súrefni
súrefni er vatn
mig dreymir í svefni
þar drekk ég sóðavatn
stutt er lífið
lífið er stutt
þannig virkar mannlífið
það get ég rökstutt
kerti er vax
vax er kerti
á morgun fæ ég fax
um hvern ég snerti

viður er tré
tré er viður
á morgun ég fer á hné
þar verður friður
sólin er hlý
hlý er sólin
fyrir henni eru ský
rétt fyrir jólin

Alex Helgi, 9. bekk Grunnskóla Fjallabyggðar

Ljóð

Ég er að reyna að skrifa ljóð,
en ég kann það ekki.
Þannig ég skrifa bara um það.
Ljóð eru mjög skrítn,
þau geta látið þig hlæja,
brosa
og (kannski ef maður er heppin)
að gráta.
Ekki margir geta skrifað vel
og ég er ein af þeim sem geta það ekki.
Þannig ef þú ert svo heppin að geta skrifa vel,
þá ættir þú að verða ljóðskáld.
Því þú getur ekki gert neitt annað með þannig hæfileika,
nema þegar þú þarft að skrifa ljóð í skólanum.
Eða er þetta kannski ljóð?

Hafey Hvítfeld, 9. bekk Grunnskóla Fjallabyggðar

Ljóð um sveltandi strákinn

Á einum bekkjunum sat strákur,
hann var að svelta.
Jafn mjór og snákur,
hann grét og fór að velta.
Maður gekk hjá
frekar ríkur hann var,
hann þóttist ekki sjá,
eins og ekkert væri þar.
Næsta dag lést hann,
engin fjölskylda, engir vinir.
Maðurinn kom og fann
strákinn dáinn, eins og hinir.

Sveinn Ingi, 8. bekk Grunnskóla Fjallabyggðar

Komdu til mín

Sit ég í sorg systir mín,
nú er ég farinn
og hér mun ég bíða þín
þótt ég þurfi að bíða lengi
þá munt þú koma til mín.

Skarphéðinn Þór, 8. bekk Grunnskóla Fjallabyggðar